

رهبر معظم انقلاب در ابتدای سال جدید در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه ندمم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

نگاهی به تاریخ معاصر کشورمان به خوبی صحت و حقیقت این کلام رهبر معظم انقلاب را نشان می‌دهد، در طول رژیم پهلوی و پیش از آن که دلارهای بی‌حساب نفتی به مدد رژیم آمده و او بخواد هم این دلارها ظاهر را بزک کرده خودی به جهانیان نشاند دهد کمک‌های بین‌المللی از آمریکا و انگلیس گرفته تا دیگر کشورهای غربی به ایران سرسریز بود ولی این کمک‌ها هیچ‌گاه نتوانستند آبرویی را برای شاه حفظ و یا به‌بار آورد.

دولت تحمیلی آمریکا به دنبال وام‌هایی که جلوی ورشکستگی را بگیرد

پس از روی کار آمدن علی امینی نخست‌وزیر تحمیلی کندی رئیس‌جمهور وقت آمریکا در بهار ۱۳۴۰ ایران وضعیت اقتصادی رو به راهی نداشت، کشور در ورشکستگی کامل به سر می‌برد و این در حالی بود که دولت‌های سی از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ از هر جهت مورد حمایت آمریکا و دیگر کشورهای غربی بودند. آمریکا پس از آن نتیجه رسیدن کودتای ۲۸ مرداد، سواد برای تحکیم دولت فضل‌الله زاهدی، ۱۲ شهریور ۱۳۳۲ یک کمک ۳۴ میلیون دلاری در اختیار دولت زاهدی گذاشت^[۱] و دو روز بعد نیز ۴۵ میلیون دلار کمک بلاعوض به ایران داد و علت آن را چنین اعلام کرد: «ایالات متحده از اینکه حکومت جدید در نیل به تفاهم با انگلستان در مورد ملی شدن نفت متعلق به بریتانیا در ایران بی‌تحکم نیست رضایت دارد.»^[۲]

پس حرکتی است پیش از این مصدق در دی ماه ۱۳۳۱ از آمریکا تقاضای کمک کرده بود که این تقاضا با پاسخ منفی روبرو شد^[۳] این کمک‌ها بناوید یافت ولی کمکی به وضع اقتصادی کشور نکرد تا این که علی امینی در ۱۶ اردیبهشت ۱۳۴۰ پس از سقوط دولت «جعفر شریف امامی» به دنبال اعتراض معلمین سر کار آمد.

۸ مرد ماه ۱۳۴۰ یعنی اندکی پس از روی کارآمدن علی امینی «یونایتدپرس» در گزارش اعلام کرد: محافل مطلع اظهار داشتند که ایران از آمریکا اعتباری به مبلغ صد میلیون دلار درخواست کرده است محافل دولتی تهران به مقامات آمریکایی اظهار داشتند‌است که اگر آمریکا چنین اعتباری به ایران بدهد، ایران قادر خواهد بود اقتصاد سالمی برای خود ایجاد کند و اگر آمریکا اعتبار مزبور را ندهد، ایران با ورشکستگی روبرو خواهد شد^[۴].

کمک‌ها از چپ و راست می‌رسد ولی تأثیری در وضعیت اقتصادی کشور ندارد، چنانچه «علی‌اصغر امرتانی» در نشریه «خواننده‌ها» به تاریخ ۳۱ تیر ۱۳۴۰ می‌نویسد: «سال و ماه را مدد ار در کسی اثری نیست.کسادی روز افزون بازار و وضع بد پولی و اقتصادی و گرانی کم‌رشک‌کن هزینه زندگی و افزایش روزافزون بیکاران و از همه بدتر بیماران که در راهی غاری و از ادعا سرشار می‌باشند مطوری بازار ورشکستگی و بی‌اعتباری را گرم و آسایش را از مردم سلب کرده که چشم اگر بینا بود هر روز ۳۰ تیر و بدتر از آن می‌باشد.»^[۵]

در این ادای یکی از کاروهای مطبوعات انتشار اسامی تاجر بزرگی بود که وضعیت بد اقتصادی کشورمان را ورشکست کرده بود^[۶] و کمک‌های آمریکا

به شاه نیز تأثیری در وضع و حال آنان نداشت.

«تهران مصور» نیز در ۱۲ آبان ۱۳۴۰ از ورشکستگی کارخانجات کشور خبر می‌دهد و می‌نویسد: «بزرگ اجناس و محصولات کارخانجات، باز شدن دروازه‌های کشور بر روی وارداتی خارجی، سوء استفاده‌های بی‌شماری که از میلیون‌ها تومان افزون می‌شود و تحمیل کارگران اضافی به وسیله حزب توده و سپس احزاب دیگر کارفرمایان بیدرگ، رکود، تعطیل و حتی ورشکست شدن کارخانجات شد.»^[۷]
۱۶ آبان ۱۳۴۰ وزیر صاحبان صنایع به حضور شاه می‌رسد و گفته می‌کنند که: «صاحبان صنایع داخلی با مشکلات کم‌رشک‌کن مواجه هستند، به علت رفاهت‌های خارجی و عدم پشتیبانی دولت صاحبان صنایع به ورشکستگی تهدید می‌شوند.»^[۸]

چرا از آمریکا تشکر نمی‌کنیم؟!

کمک‌های آمریکا و دیگر کشورهای غربی بسا روی کار آمدن علی امینی تسریع می‌شود و یا درباره آن همه روز صحبت می‌شود ولی کمکی به وضع

حالی که در آن روزها

مطر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه ندمم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

نگاهی به تاریخ معاصر کشورمان به خوبی صحت و حقیقت این کلام رهبر معظم انقلاب را نشان می‌دهد، در طول رژیم پهلوی و پیش از آن که دلارهای بی‌حساب نفتی به مدد رژیم آمده و او بخواد هم این دلارها ظاهر را بزک کرده خودی به جهانیان نشاند دهد کمک‌های بین‌المللی از آمریکا و انگلیس گرفته تا دیگر کشورهای غربی به ایران سرسریز بود ولی این کمک‌ها هیچ‌گاه نتوانستند آبرویی را برای شاه حفظ و یا به‌بار آورد.

دولت تحمیلی آمریکا به دنبال وام‌هایی که جلوی ورشکستگی را بگیرد

پس از روی کار آمدن علی امینی نخست‌وزیر تحمیلی کندی رئیس‌جمهور وقت آمریکا در بهار ۱۳۴۰ ایران وضعیت اقتصادی رو به راهی نداشت، کشور در ورشکستگی کامل به سر می‌برد و این در حالی بود که دولت‌های سی از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ از هر جهت مورد حمایت آمریکا و دیگر کشورهای غربی بودند. آمریکا پس از آن نتیجه رسیدن کودتای ۲۸ مرداد، سواد برای تحکیم دولت فضل‌الله زاهدی، ۱۲ شهریور ۱۳۳۲ یک کمک ۳۴ میلیون دلاری در اختیار دولت زاهدی گذاشت^[۱] و دو روز بعد نیز ۴۵ میلیون دلار کمک بلاعوض به ایران داد و علت آن را چنین اعلام کرد: «ایالات متحده از اینکه حکومت جدید در نیل به تفاهم با انگلستان در مورد ملی شدن نفت متعلق به بریتانیا در ایران بی‌تحکم نیست رضایت دارد.»^[۲]

پس حرکتی است پیش از این مصدق در دی ماه ۱۳۳۱ از آمریکا تقاضای کمک کرده بود که این تقاضا با پاسخ منفی روبرو شد^[۳] این کمک‌ها بناوید یافت ولی کمکی به وضع اقتصادی کشور نکرد تا این که علی امینی در ۱۶ اردیبهشت ۱۳۴۰ پس از سقوط دولت «جعفر شریف امامی» به دنبال اعتراض معلمین سر کار آمد.

۸ مرد ماه ۱۳۴۰ یعنی اندکی پس از روی کارآمدن علی امینی «یونایتدپرس» در گزارش اعلام کرد: محافل مطلع اظهار داشتند که ایران از آمریکا اعتباری به مبلغ صد میلیون دلار درخواست کرده است محافل دولتی تهران به مقامات آمریکایی اظهار داشتند‌است که اگر آمریکا چنین اعتباری به ایران بدهد، ایران قادر خواهد بود اقتصاد سالمی برای خود ایجاد کند و اگر آمریکا اعتبار مزبور را ندهد، ایران با ورشکستگی روبرو خواهد شد^[۴].

کمک‌ها از چپ و راست می‌رسد ولی تأثیری در وضعیت اقتصادی کشور ندارد، چنانچه «علی‌اصغر امرتانی» در نشریه «خواننده‌ها» به تاریخ ۳۱ تیر ۱۳۴۰ می‌نویسد: «سال و ماه را مدد ار در کسی اثری نیست.کسادی روز افزون بازار و وضع بد پولی و اقتصادی و گرانی کم‌رشک‌کن هزینه زندگی و افزایش روزافزون بیکاران و از همه بدتر بیماران که در راهی غاری و از ادعا سرشار می‌باشند مطوری بازار ورشکستگی و بی‌اعتباری را گرم و آسایش را از مردم سلب کرده که چشم اگر بینا بود هر روز ۳۰ تیر و بدتر از آن می‌باشد.»^[۵]

در این ادای یکی از کاروهای مطبوعات انتشار اسامی تاجر بزرگی بود که وضعیت بد اقتصادی کشورمان را ورشکست کرده بود^[۶] و کمک‌های آمریکا

به شاه نیز تأثیری در وضع و حال آنان نداشت.

«تهران مصور» نیز در ۱۲ آبان ۱۳۴۰ از ورشکستگی کارخانجات کشور خبر می‌دهد و می‌نویسد: «بزرگ اجناس و محصولات کارخانجات، باز شدن دروازه‌های کشور بر روی وارداتی خارجی، سوء استفاده‌های بی‌شماری که از میلیون‌ها تومان افزون می‌شود و تحمیل کارگران اضافی به وسیله حزب توده و سپس احزاب دیگر کارفرمایان بیدرگ، رکود، تعطیل و حتی ورشکست شدن کارخانجات شد.»^[۷]
۱۶ آبان ۱۳۴۰ وزیر صاحبان صنایع به حضور شاه می‌رسد و گفته می‌کنند که: «صاحبان صنایع داخلی با مشکلات کم‌رشک‌کن مواجه هستند، به علت رفاهت‌های خارجی و عدم پشتیبانی دولت صاحبان صنایع به ورشکستگی تهدید می‌شوند.»^[۸]

چرا از آمریکا تشکر نمی‌کنیم؟!

کمک‌های آمریکا و دیگر کشورهای غربی بسا روی کار آمدن علی امینی تسریع می‌شود و یا درباره آن همه روز صحبت می‌شود ولی کمکی به وضع

حالی که در آن روزها

مطر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه ندمم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

سیاسی Siyasi@kayhan.ir

حال اقتصاد ورشکسته ایران *در طول سال‌های گذشته دولت‌های گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودند اما بنده اجازه اجازه نندادم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

شرکت آلمان غربی در کمک مالی به ایران خواهد بود، این مطالب مورد تأیید سفارت آلمان در آلمان قرار گرفته است.^[۱۷]

«خواننده‌ها» نیز می‌نویسد: «سنی در نظر دارد در سفر خود به کشورهای اروپایی امکانات تشکیل کنسرسیومی از کشورهای کمک‌کننده به ایران را بررسی نماید به نظر نخست‌وزیر پروژه تشکیل چنین کنسرسیومی از کشورهای غربی برای کمک به اجرای برنامه سوم با نظارت بانک بین‌المللی و موافقت دولت‌های عضو کنسرسیوم باید به مرحله عمل درآید… گمان می‌رود کشرهایی که برای

حالی که در آن روزها

مطر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه اجازه نندادم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

عضویت این کنسرسیوم در نظر گرفته شده‌اند عبارتند از انگلیس، کانادا، آلمان، فرانسه، ژاپن و ایتالیا.»^[۱۸]

امینی هم هنگام مسافر به آلمان غربی می‌گوید: «دست خالی بی‌نخواهیم گشت.»^[۱۹] و خبرگزاری آلمان غربی نیز می‌نویسد: «امینی نخست‌وزیر ایران اظهار امیدواری کرد که با مسافرت قریب‌الوقوع وی به آلمان غربی کمک‌های اقتصادی این کشور به ایران افزایش یابد و پیوندهای بازرگانی بین دو کشور تحکیم شود.»^[۲۰]

علی امینی می‌داند که ظاهر و باطن این کار او مسفر برای گدایی است و می‌خواهد این شایبه را برطرف سازد و از این رو پیش از مسافرت می‌گوید: «اینکه عده‌ای شایع کرده‌اند که ما برای گرفتن پول و به قول خودشان گدایی به خارج می‌رویم غلط و فحاشانه و زهرآگین است.»^[۲۱] در مقابل خبرگزاری آلمان غربی می‌نویسد: «هر چند امینی گفته است برای گدایی به آلمان غربی نمی‌رود ولی کشور او نیازمند کمک‌های مالی و فنی غرب است.»^[۲۲]

بسه هر حال روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های بین‌المللی هر روز خبر از وام‌ها و کمک‌های جدید به دولت و حکومت ایران می‌دهند، با این وجود وضعیت تغییری نمی‌کند، امینی به آلمان غربی، فرانسه، انگلیس و کشورهای دیگر سفر می‌کند و باز می‌گردد و این نوبت شاه است که هروردمین ۱۳۴۱

به آمریکا سفر می‌کند.
۲۱ فروردین ۱۳۴۱ سفر شاه به آمریکا آغاز می‌شود و آسویتدینسر می‌نویسد: «احتمال دارد بین مدیر عامل سازمان برنامه ایران و کارشناسان

ردیف ۵) برابر رای شماره ۶۶۶۷-۳۱۷۰۰-۳۱۷۰۰۱۳۴۶ آقای عبدالمصاحب مرتضوی‌زاده فرزند سیدعلی شناسنامه ۳۳ صادره از بهبهان به شماره ملی ۱۸۶۱۰۰۷۰۰۵ نسبت به دوازده سهم ۶۶ سهم ششادنگ یکپای ساختمان به مساحت ۳۰۰ مترمربع مفروز و مجزی شده از پلاک ۵۶۵۶ اصلی‌و ق در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی مصوموه جعفری و محمدرضا جعفری مجز کرده است.

ردیف ۶) برابر رای شماره ۶۶۶۶-۳۱۷۰۰-۳۱۷۰۰۱۳۴۶ آقای سیدمحمد مرتضوی‌زاده فرزند سیدآقا علی شناسنامه ۵۷۷ صادره از بهبهان بشماره ملی ۱۸۶۱۳۸۸۷۱ نسبت به شش سهم مشاع از ۶۶ سهم ششادنگ یکپای ساختمان به مساحت ۳۰۰ مترمربع مفروز و مجزی شده از پلاک ۵۶۵۶ اصلی‌و ق در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی مصوموه جعفری و محمدرضا جعفری مجز کرده است.

ردیف ۷) برابر رای شماره ۶۶۶۴-۳۱۷۰۰-۳۱۷۰۰۱۳۴۶ خانم فاطمه مرتضوی‌زاده فرزند علی شناسنامه ۵۷۷ صادره از بهبهان بشماره ملی ۱۸۶۱۳۴۰۰۷ نسبت به شش سهم مشاع از ۶۶ سهم ششادنگ یکپای ساختمان به مساحت ۳۰۰ مترمربع مفروز و مجزی شده از پلاک ۵۶۵۶ اصلی‌و ق در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی مصوموه جعفری و محمدرضا جعفری مجز کرده است.

ردیف ۸) برابر رای شماره ۶۶۳۹-۳۱۷۰۰-۳۱۷۰۰۱۳۴۶ آقای سیدعلی‌محمد مرتضوی‌زاده فرزند سیدعلی شناسنامه ۵۷۷ صادره از بهبهان بشماره ملی ۱۸۶۱۳۸۸۷۱ نسبت به دوازده سهم مشاع از ۶۶ سهم ششادنگ یکپای ساختمان به مساحت ۳۰۰ مترمربع مفروز و مجزی شده از پلاک ۵۶۵۶ اصلی‌و ق در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی مصوموه جعفری و محمدرضا جعفری مجز کرده است.

ردیف ۹) برابر رای شماره ۶۶۳۸-۳۱۷۰۰-۳۱۷۰۰۱۳۴۶ آقای سیدعبدالمطلب مرتضوی‌زاده فرزند علی شناسنامه ۵۷۷ صادره از بهبهان بشماره ملی ۱۸۶۱۳۲۸۱ نسبت به دوازده سهم مشاع از ۶۶ سهم ششادنگ یکپای ساختمان به مساحت ۳۰۰ مترمربع مفروز و مجزی شده از پلاک ۵۶۵۶ اصلی‌و ق در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی مصوموه جعفری و محمدرضا جعفری مجز کرده است. تاریخ ثبت نوبت اول ۹۷/۱۱/۲۲ تاریخ ثبت نوبت دوم ۹۷/۲/۶

مرف ۱۰) برابر رای شماره ۶۶۳۷-۳۱۷۰۰-۳۱۷۰۰۱۳۴۶ آقای سیدعبدالمطلب مرتضوی‌زاده فرزند علی شناسنامه ۵۷۷ صادره از بهبهان بشماره ملی ۱۸۶۱۳۲۸۱ نسبت به دوازده سهم مشاع از ۶۶ سهم ششادنگ یکپای ساختمان به مساحت ۳۰۰ مترمربع مفروز و مجزی شده از پلاک ۵۶۵۶ اصلی‌و ق در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی مصوموه جعفری و محمدرضا جعفری مجز کرده است. تاریخ ثبت نوبت اول ۹۷/۱۱/۲۲ تاریخ ثبت نوبت دوم ۹۷/۲/۶

کاتلمی- رئیس ثبت بهبهان
تغییرات شرکت راشین اوله برداست سهامی خاص به شماره ثبت ۱۱۴۴ و شناسه ملی ۱۰۲۲۰۱۶۱۸۳۱
به استناد صورتحساب هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۳/۱۳/۲۷ تصمیات ثبت اتخاذ شد:
۱- محل شرکت در داهد ثبت ارومیه - بخش صومای باروتست - محض باروتست - روسا کورابه - خیابان کاسر - جاده کویچ رودخانه - پلاک ۱۱۰-۲ - همه حنکف - ۵۷۱۳۳۱۳۳۱/۵۷۱۳۳۱۳۳۱ ثبت ریافت.
۲- ثبت این مستند تصمیات مرتب (تصیر ثبتی در هر واحد ثبت اتخاذ نشود نوسه تقاضای در سابقاقت الترتیبک شخصیت حقوقی مرفوع ثبت و در پانگاه اعتبارات فرودش تقاضای رونوشت آلمش اداره کل ثبت اسناد و املاک استان آذربایجان غربی اداره ثبت اسناد و موسسات غیرتجاری ارومیه اداره ثبت اسناد و موسسات ساقط است.

آگهی ابلاغ دادخواست و ضمانتم وفق ماده ۷۳

بدینوسیله به آقای ساهی حلفی فرزند فیاض میچهل‌المکان آقای ابلاغ می‌گردد دادخواستی به‌طرفیت شما منی به حضور در دفترخانه و تنظیم سندن رسمی و انتقال مورد معامله به دفتر شورای حل اختلاف بندر امام خمینی (ره) تقدیم نموده که به کلاسسه ۵۷/۹۷ ح‌ش ثبت و برای روز ۹۷/۵/۲۳ ساعت ۱۳ وقت رسیدگی تعیین گردیده‌است. لذا حسب تقاضای خواهان و دستور دادگاه به تجویز ماده ۳۹ قانون آیین دادرسی مدنی مراتب یک نوبت در یکی از درگاه کثیرالانتشار درج تا خوانده با مراجعه به دفتر شورا نسخه ثانی دادخواست و ضمانت را دریافت و در جلسه رسیدگی مقرر حضور یابد در غیراینصورت ابلاغ قانونی صورت گرفته و شورا تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد نمود.
مدیر دفتر شورای حل اختلاف بندر امام خمینی(ره)

شناسنامه سواری کیا ایتیماتی‌اف به شماره موتور G۴KEEH۱۵۶۶۳۵ و شماره شاسی KNAGN۰۲BF۵۵۲۲۸۰ به نام عبدالرضا بستتانی مقفود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

آگهی فقدان اسناد فرش
ایجناب اسمعیل کلاتری فرزند حسن شماره شناسنامه ۷ و کد ملی ۲۱۳۳۳۷۸۵۴ صادره از کترگان مالک خودروی ماکسیمیاس مدل ۱۳۸۸ به شماره انتظامی ۹۹۲ ق ۲۴ ا ۳۳۳ و شماره موتور VQ300۱00313 و شماره شاسی PKLHA۳۳CDL۸18442 صادره از علت فقدان اسناد فرودش تقاضای رونوشت آلمش سند خودروی مذکور را نموده‌ام. لذا هرکسی ادعای در خصوص خودروی فوق را دارد طبق مدت ده (۱۰) روز به دفتر حقوقی شرکت کترک پارس خودرو واقع در تهران چاده قدیم کرج مراجعه نمایند بدیهی است پس از مهلت مزبور مطابق ضوابط مقرر اقدام خواهد شد.

رئیس شعبه یک مجتمع شورای حل اختلاف شهرستان کارون

آمریکایی مذاکرات کلی انجام است به کمک‌های آمریکا به ایران صورت گیرد. دولت آمریکا کتون در تلاش است تا برای کمک به زنامه ۵ ساله آینده ایران که بنا بر گزارش‌های جاری نیازمند ۸۰۰ میلیون دلار از خارج است یک کنسرسیوم بین‌المللی تشکیل دهد.

انتظار می‌رود که آمریکا، فرانسه، انگلیس، ایتالیا، آلمان غربی، هلند، بلژیک و ژاپن در این کنسرسیوم عضویت داشته‌باشند.^[۱۷]

و خبرگزاری آلمان نیز گزارش می‌دهد: «شاهنشاه ایران که روز گذشته همراه شهپوت‌راه آمریکا را برای یک‌اقامت رسمی در پیش گرفتند در واشنگتن راجع به مسائل نظامی و سیاسی و اقتصادی مورد‌علاقه ایران و مخصوصا درباره مشکلات مالی جاری ایران با پرزیدنت کندی رئیس‌جمهور و سایر مقامات عالی‌رتبه آمریکایی مذاکره خواهند کرد.»^[۱۸]

شاه برای دریافت کمک از هیچ‌گونه دروزگی و اظهار ضعف و ناتوانی دریغ نمی‌کند. «این که فرصت دادید آمریکا را ببینم تشکر می‌کنم.»^[۱۹] در روابط ایران و آمریکا حتی یک اختلاف و یا سوء تفاهم نمی‌بینیم.» «سنن عالیه آزاد

مردی و قهرمانی که در افسانه‌های ملی خوانده‌ایم در ملت آمریکا تجسم یافته است»^[۲۰]، «همه این کارها به خاطر آن است که خود را با کاروان تمدن جهان تطبیق دهیم.» «ماوریت تاریخی ما دفاع و نگهدانی از اصول تمدن و فرهنگ غربی است.» «پیشگویی ما این است که به اتکای آمریکا هیچ اتفاقی نخواهد افتاد.» «ایران را از دستم بدهید به هیچ قیمت حیران نخواهد شد.» «هرای رسیدن به هدف به کمک معنوی و مادی نیازمندیم.» «مردم کشور من دارای احساسات صمیمانه و خالصانه نسبت به آمریکایی‌ها هستند»^[۲۱]، «در جنگ جهانی دوم خالصانه برای پیروزی متفقین کوشیدیم.» «خود را در خوب و بد غرب شریک کرده‌ایم.» «ایران را از راه اتحاد و دوستی با غرب به پیشرفت واقعی سوق می‌دهیم.» «وقت آن را نداریم که با استقلال و بدون کمک دیگران پیشرفت کنیم.» «ما نفت داریم و این برای غرب حیاتی است.» «نیروی آمریکا موجب اعتماد و آسایش خاطر مردم صلح دوست جهان»^[۲۲] «تیربا خش‌هایی از سخنان شاه در سفر به فیدراته و فیدراته است، او ایران را در خوب و بد غرب شریک می‌کند و خود را سربازی برای دفاع و نگهدانی از اصول تمدن و فرهنگ غربی می‌خواند.

عضویت این کنسرسیوم در نظر گرفته شده‌اند عبارتند از انگلیس، کانادا، آلمان، فرانسه، ژاپن و ایتالیا.»^[۱۸]

امینی هم هنگام مسافر به آلمان غربی می‌گوید: «دست خالی بی‌نخواهیم گشت.»^[۱۹] و خبرگزاری آلمان غربی نیز می‌نویسد: «امینی نخست‌وزیر ایران اظهار امیدواری کرد که با مسافرت قریب‌الوقوع وی به آلمان غربی کمک‌های اقتصادی این کشور به ایران افزایش یابد و پیوندهای بازرگانی بین دو کشور تحکیم شود.»^[۲۰]

علی امینی می‌داند که ظاهر و باطن این کار او مسفر برای گدایی است و می‌خواهد این شایبه را برطرف سازد و از این رو پیش از مسافرت می‌گوید: «اینکه عده‌ای شایع کرده‌اند که ما برای گرفتن پول و به قول خودشان گدایی به خارج می‌رویم غلط و فحاشانه و زهرآگین است.»^[۲۱] در مقابل خبرگزاری آلمان غربی می‌نویسد: «هر چند امینی گفته است برای گدایی به آلمان غربی نمی‌رود ولی کشور او نیازمند کمک‌های مالی و فنی غرب است.»^[۲۲]

بسه هر حال روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های بین‌المللی هر روز خبر از وام‌ها و کمک‌های جدید به دولت و حکومت ایران می‌دهند، با این وجود وضعیت تغییری نمی‌کند، امینی به آلمان غربی، فرانسه، انگلیس و کشورهای دیگر سفر می‌کند و باز می‌گردد و این نوبت شاه است که هروردمین ۱۳۴۱

به آمریکا سفر می‌کند.
۲۱ فروردین ۱۳۴۱ سفر شاه به آمریکا آغاز می‌شود و آسویتدینسر می‌نویسد: «احتمال دارد بین مدیر عامل سازمان برنامه ایران و کارشناسان

حالی که در آن روزها

مطر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه اجازه نندادم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

شرکت آلمان غربی در کمک مالی به ایران خواهد بود، این مطالب مورد تأیید سفارت آلمان در آلمان قرار گرفته است.^[۱۷]

عضویت این کنسرسیوم در نظر گرفته شده‌اند عبارتند از انگلیس، کانادا، آلمان، فرانسه، ژاپن و ایتالیا.»^[۱۸]

امینی هم هنگام مسافر به آلمان غربی می‌گوید: «دست خالی بی‌نخواهیم گشت.»^[۱۹] و خبرگزاری آلمان غربی نیز می‌نویسد: «امینی نخست‌وزیر ایران اظهار امیدواری کرد که با مسافرت قریب‌الوقوع وی به آلمان غربی کمک‌های اقتصادی این کشور به ایران افزایش یابد و پیوندهای بازرگانی بین دو کشور تحکیم شود.»^[۲۰]

علی امینی می‌داند که ظاهر و باطن این کار او مسفر برای گدایی است و می‌خواهد این شایبه را برطرف سازد و از این رو پیش از مسافرت می‌گوید: «اینکه عده‌ای شایع کرده‌اند که ما برای گرفتن پول و به قول خودشان گدایی به خارج می‌رویم غلط و فحاشانه و زهرآگین است.»^[۲۱] در مقابل خبرگزاری آلمان غربی می‌نویسد: «هر چند امینی گفته است برای گدایی به آلمان غربی نمی‌رود ولی کشور او نیازمند کمک‌های مالی و فنی غرب است.»^[۲۲]

بسه هر حال روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های بین‌المللی هر روز خبر از وام‌ها و کمک‌های جدید به دولت و حکومت ایران می‌دهند، با این وجود وضعیت تغییری نمی‌کند، امینی به آلمان غربی، فرانسه، انگلیس و کشورهای دیگر سفر می‌کند و باز می‌گردد و این نوبت شاه است که هروردمین ۱۳۴۱

به آمریکا سفر می‌کند.
۲۱ فروردین ۱۳۴۱ سفر شاه به آمریکا آغاز می‌شود و آسویتدینسر می‌نویسد: «احتمال دارد بین مدیر عامل سازمان برنامه ایران و کارشناسان

حالی که در آن روزها

مطر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه اجازه نندادم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

شرکت آلمان غربی در کمک مالی به ایران خواهد بود، این مطالب مورد تأیید سفارت آلمان در آلمان قرار گرفته است.^[۱۷]

عضویت این کنسرسیوم در نظر گرفته شده‌اند عبارتند از انگلیس، کانادا، آلمان، فرانسه، ژاپن و ایتالیا.»^[۱۸]

امینی هم هنگام مسافر به آلمان غربی می‌گوید: «دست خالی بی‌نخواهیم گشت.»^[۱۹] و خبرگزاری آلمان غربی نیز می‌نویسد: «امینی نخست‌وزیر ایران اظهار امیدواری کرد که با مسافرت قریب‌الوقوع وی به آلمان غربی کمک‌های اقتصادی این کشور به ایران افزایش یابد و پیوندهای بازرگانی بین دو کشور تحکیم شود.»^[۲۰]

علی امینی می‌داند که ظاهر و باطن این کار او مسفر برای گدایی است و می‌خواهد این شایبه را برطرف سازد و از این رو پیش از مسافرت می‌گوید: «اینکه عده‌ای شایع کرده‌اند که ما برای گرفتن پول و به قول خودشان گدایی به خارج می‌رویم غلط و فحاشانه و زهرآگین است.»^[۲۱] در مقابل خبرگزاری آلمان غربی می‌نویسد: «هر چند امینی گفته است برای گدایی به آلمان غربی نمی‌رود ولی کشور او نیازمند کمک‌های مالی و فنی غرب است.»^[۲۲]

بسه هر حال روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های بین‌المللی هر روز خبر از وام‌ها و کمک‌های جدید به دولت و حکومت ایران می‌دهند، با این وجود وضعیت تغییری نمی‌کند، امینی به آلمان غربی، فرانسه، انگلیس و کشورهای دیگر سفر می‌کند و باز می‌گردد و این نوبت شاه است که هروردمین ۱۳۴۱

به آمریکا سفر می‌کند.
۲۱ فروردین ۱۳۴۱ سفر شاه به آمریکا آغاز می‌شود و آسویتدینسر می‌نویسد: «احتمال دارد بین مدیر عامل سازمان برنامه ایران و کارشناسان

حالی که در آن روزها

مطر رضوی تصریح کردند: «در طول سال‌های گذشته گوناگون درصدد گرفتن وام از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بودم. اما بنده اجازه اجازه نندادم زیرا از بیگانه طلب کردن و متعهد شدن به آن، خطایی بزرگ است؛ البته دروزن‌بایی به معنای بستن درهای کشور نیست، بلکه اقتصاد باید دروزن‌ا و بر وزن گرا باشد.»

شرکت آلمان غربی در کمک مالی به ایران خواهد بود، این مطالب مورد تأیید سفارت آلمان در آلمان قرار گرفته است.^[۱۷]

عضویت این کنسرسیوم در نظر گرفته شده‌اند عبارتند از انگلیس، کانادا، آلمان، فرانسه، ژاپن و ایتالیا.»^[۱۸]

امینی هم هنگام مسافر به آلمان غربی می‌گوید: «دست خالی بی‌نخواهیم گشت.»^[۱۹] و خبرگزاری آلمان غربی نیز می‌نویسد: «امینی نخست‌وزیر ایران اظهار امیدواری کرد که با مسافرت قریب‌الوقوع وی به آلمان غربی کمک‌های اقتصادی این کشور به ایران افزایش یابد و پیوندهای بازرگانی بین دو کشور تحکیم شود.»^[۲۰]

علی امینی می‌داند که ظاهر و باطن این کار او مسفر برای گدایی است و می‌خواهد این شایبه را برطرف سازد و از این رو پیش از مسافرت می‌گوید: «اینکه عده‌ای شایع کرده‌اند که ما برای گرفتن پول و به قول خودشان گدایی به خارج می‌رویم غلط و فحاشانه و زهرآگین است.»^[۲۱] در مقابل خبرگزاری آلمان غربی می‌نویسد: «هر چند امینی گفته است برای گدایی به آلمان غربی نمی‌رود ولی کشور او نیازمند کمک‌های مالی و فنی غرب است.»^[۲۲]

صفحه ۷
پنج‌شنبه ۶ اردیبهشت ۱۳۹۷
۹ شعبان ۱۴۲۹ - شماره ۲۱۸۹۱

نتیجه کمک‌های آمریکا
پیش و پس از روی کار آمدن علی امینی کمک‌های آمریکا به ایران ساری و جاری بود، این کمک‌ها نتیجه ای در بهبود وضع مردم و اقتصاد ایران نداشت. ۳ اردیبهشت ۱۳۴۰ در جلسه علنی مجلس شورای ملی این مسئله مورد تصریح قرار می‌گیرد.

در این جلسه رحمت‌الله مقدم یکی از نمایندگان مجلس به عنوان اولین مخالف کلیات لایحه بودجه اظهار می‌دارد: «جمع کمک‌های اقتصادی آمریکا تا آنجا که این جانب جمع‌آوری کرده‌ام بدین معنی کمک‌های اصل چهار و بانک توسعه صادرات است و توسعه و ترمیم و کمک‌های بلاعوض جمعا بالغ بر ۷۰۰ میلیون دلار می‌گردد که با در نظر گرفتن کمک‌های نظامی جمعا یک میلیارد دلار یعنی معادل بیست و هشت میلیارد ریال می‌شود. اگر پول‌هایی را که در اختیار دولت گذارده شده بود در راه توسعه واقعی اقتصاد مملکت و ازباید تولیدات و اصلاحات اجتماعی صرف می‌گردید و ثروت ملی عادلانه توزیع می‌شد این فاصله طبقاتی سهمگین و اختلافات شدید سطح زندگی که قومیت ما را تهدید می‌کند ایجاب نمی‌گردید که کار در این مرحله نبود که عده‌ای برای سیر کردن شکم خود زبانی لال مانند حیوانات به چرا برند و امکانات عده‌ای آن چنان باشد که برای سگ‌های خود زندگانی برترچمل فراهم کنند.»^[۱۷]

احمد آرامش که در دولت شریف امامی و پیش از روی کارآمدن دولت علی امینی در اردیبهشت ۱۳۴۰، وزیر مشاور و مدیرعامل سازمان برنامه ایران بود و بعدها توسط ساواک تور و به قتل رسید نیز طی سخنانی سیاست غرب را ورشکست‌کن، وام بده و حکومت‌کن خوانده بود، احمد آرامش ۱۲ تیر ۱۳۴۰ طی یک مصاحبه مطبوعاتی گفته بود: «به همان نسبت که عایدات سالانه نفت